

1.3. Η εξέλιξη των συνιστωσών της ζήτησης και σχετικών δεικτών οικονομικού κλίματος

1.3.1. ΑΕΠ - Εγχώρια και καθαρή εξωτερική ζήτηση

Γιάννης Παναγόπουλος

Στη συγκεκριμένη ενότητα, αξιοποιώντας τα διαθέσιμα καταγεγραμμένα μακροοικονομικά στοιχεία, προχωρούμε στην ανάλυση των τρεχουσών εξελίξεων του πρώτου και δεύτερου τριμήνου του 2026 αλλά και του πρώτου εξαμήνου συνολικά. Συγκεκριμένα, με βάση τα αποτελέσματα του Πίνακα 1.3.1, σε όρους του πρώτου και δεύτερου τριμήνου του 2026, ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι ρυθμοί μεταβολής των επιμέρους μακροοικονομικών μεγεθών. Αναλυτικά, για το πρώτο τρίμηνο του 2026 και κατά σειρά μεγέθους, οι ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου είχαν τον υψηλότερο ρυθμό αύξησης (12,1%) και ακολούθησαν, η δημόσια κατανάλωση (3,8%), οι εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών (2,6%) και η ιδιωτική κατανάλωση (0,1%). Επιπρόσθετα, οι εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών κατέγραψαν θετικό ρυθμό μεταβολής (2,3%), ο οποίος, όπως γνωρίζουμε από την αναλυτική ταυτότητα του ΑΕΠ, επηρεάζει αρνητικά τον ρυθμό μεγέθυνσής του. Σε ό,τι αφορά το δεύτερο τρίμηνο του 2026 οι ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου είχαν πάλι τον υψηλότερο ρυθμό αύξησης (6,1%) και ακολούθησαν οι εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών (2,2%), η ιδιωτική κατανάλωση (1,6%) και η δημόσια κατανάλωση (1,0%). Οι εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών παρουσίασαν, όπως και το πρώτο τρίμηνο, θετικό ρυθμό μεταβολής (3,7%).

Εν κατακλείδι, με βάση και τα αποτελέσματα του πρώτου εξαμήνου του 2026, παρατηρούμε την ύπαρξη θετικών ρυθμών μεταβολής σε όλα τα επιμέρους μακροοικονομικά μεγέθη. Το στοιχείο αυτό καθρεπίζεται και στη μεταβολή του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΔΑΕΠ), η πορεία του οποίου

συνεχίζει να είναι θετική με μια μικρή υποχώρηση τόσο σε όρους τριμήνων (από 2,0% το πρώτο τρίμηνο σε 1,9% το δεύτερο τρίμηνο σε σχέση με τα αντίστοιχα τρίμηνα του 2025) όσο και στη μεγέθυνση σε σχέση με το αντίστοιχο εξάμηνο του 2025, από 2,1% σε 1,9%.

Πιο αναλυτικά, σε όρους εξαμήνου, όλα τα επιμέρους μακροοικονομικά μεγέθη εξελίχθηκαν θετικά, με τις ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου να έχουν τον υψηλότερο θετικό ρυθμό μεταβολής (9,1%), για να ακολουθήσει η δημόσια κατανάλωση (2,4%), οι εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών (2,3%) και η ιδιωτική κατανάλωση (0,9%). Οι εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών κατέγραψαν επίσης έναν θετικό ρυθμό μεταβολής (2,9%) που όμως, με βάση τη γνωστή αναλυτική ταυτότητα του ΑΕΠ, επιδρά αρνητικά στη μεγέθυνση της κάθε οικονομίας (Πίνακας 1.3.1.).

Σε ό,τι αφορά τώρα την εγχώρια ζήτηση και τη συνεισφορά¹ των επιμέρους συνιστωσών της, διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν διακυμάνσεις είτε σε επίπεδο τριμήνου είτε σε επίπεδο εξαμήνου (Διάγραμμα 1.3.2). Πιο συγκεκριμένα, στο πρώτο τρίμηνο του 2026 η συνεισφορά των επενδύσεων παγίου κεφαλαίου στη μεταβολή της εγχώριας ζήτησης ήταν η μεγαλύτερη (2,02 ποσοστιαίες μονάδες, π.μ.) και ακολουθούν με διαφορά η δημόσια (0,74 π.μ.) και η ιδιωτική κατανάλωση (0,13 π.μ.), ενώ, στο δεύτερο τρίμηνο του 2026, παρατηρούμε ότι η συνιστώσα της ιδιωτικής κατανάλωσης προηγείται σε όρους συνεισφοράς (1,20 π.μ.) και ακολουθούν οι επενδύσεις παγίου κεφαλαίου (1,09 π.μ.) και η δημόσια κατανάλωση (0,20 π.μ.). Επιπρόσθετα, για το πρώτο εξάμηνο του 2026, η συνιστώσα των επενδύσεων παγίου κεφαλαίου έχει επίσης τη μεγαλύτερη συνεισφορά (1,56 π.μ.) και ακολουθεί η ιδιωτική κατανάλωση (0,67 π.μ.) και η δημόσια κατανάλωση (0,47 π.μ.)².

Σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή της εγχώριας ζήτησης και του εξωτερικού τομέα (δηλαδή του ισοζυγίου αγαθών και υπηρεσιών) στο ΑΕΠ, σε όλες τις χρονικές αναλύσεις διαπιστώνουμε τον κυρίαρχο ρόλο της εγχώριας ζήτησης (Διάγραμμα 1.3.3). Συγκεκριμένα, στο πρώτο τρίμηνο του 2026 η συνεισφορά της εγχώριας ζήτησης στη μεταβολή του ΑΕΠ ήταν

1. Η αλγεβρική μορφή της «συνεισφοράς» των μακροοικονομικών μεγεθών σε ένα πιο συνολικό μέγεθος Y_t ορίζεται ως εξής: $\frac{\Delta X_t}{X_t} \times \frac{X_t}{Y_t} \times 100$, όπου X_t κάθε ένα από τα μεγέθη που αναλύονται. Η οικονομική σημασία της συνεισφοράς είναι η σχετική συμμετοχή της κάθε μίας συνιστώσας στις μεταβολές του Y_t .

2. Τα συγκεκριμένα στοιχεία σε όρους εξαμήνου δεν παρουσιάζονται στο Διάγραμμα 1.3.2.

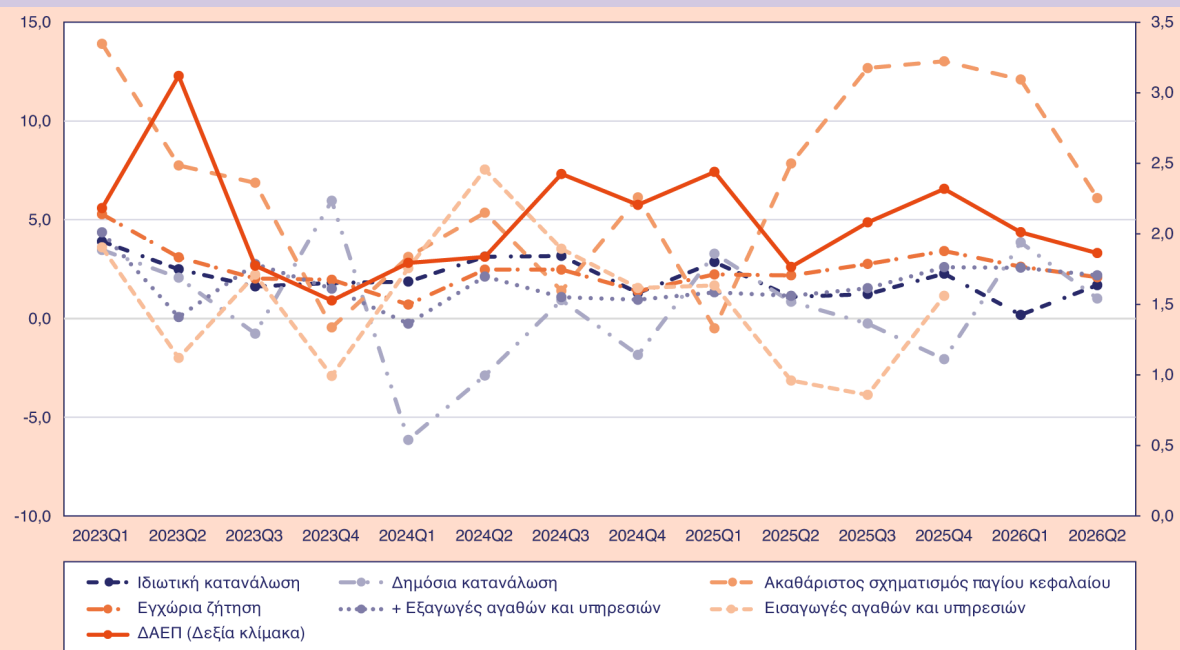
(ρυθμιζόμενη με εποχικά διορθωμένα στοιχεία, σε σταθερές τιμές)

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Εθνικοί Λογαριασμοί (γ-ο-γ μεταβολές).

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1.3.1

Βασικά μακροοικονομικά μεγέθη

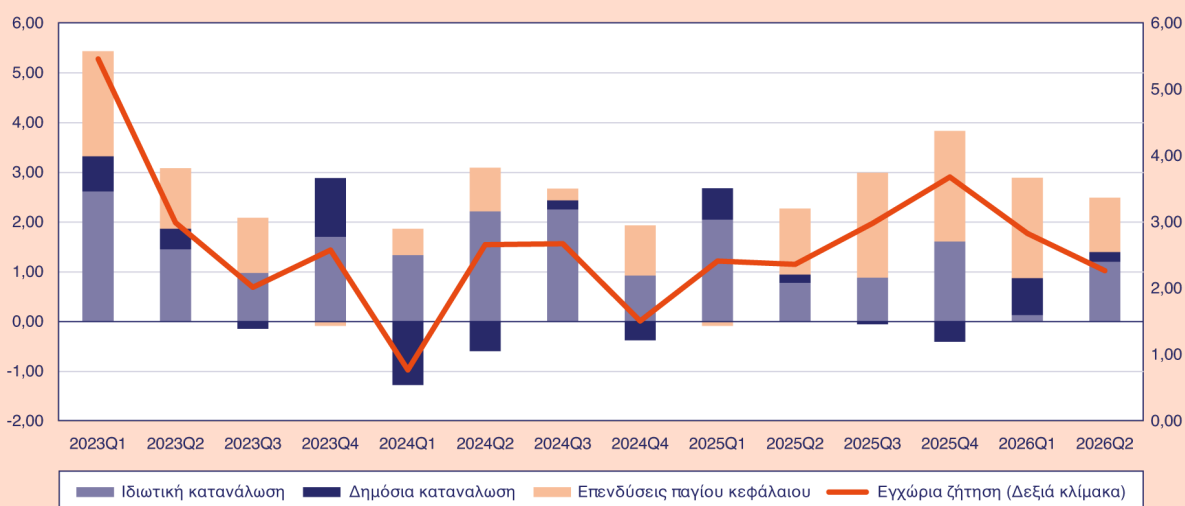
(ρυθμοί μεταβολής με εποχικά διορθωμένα στοιχεία, σε σταθερές τιμές)

Πηγή: Εθνικοί Λογαριασμοί, ΕΛΣΤΑΤ, επεξεργασία στοιχείων από τον συγγραφέα.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1.3.2

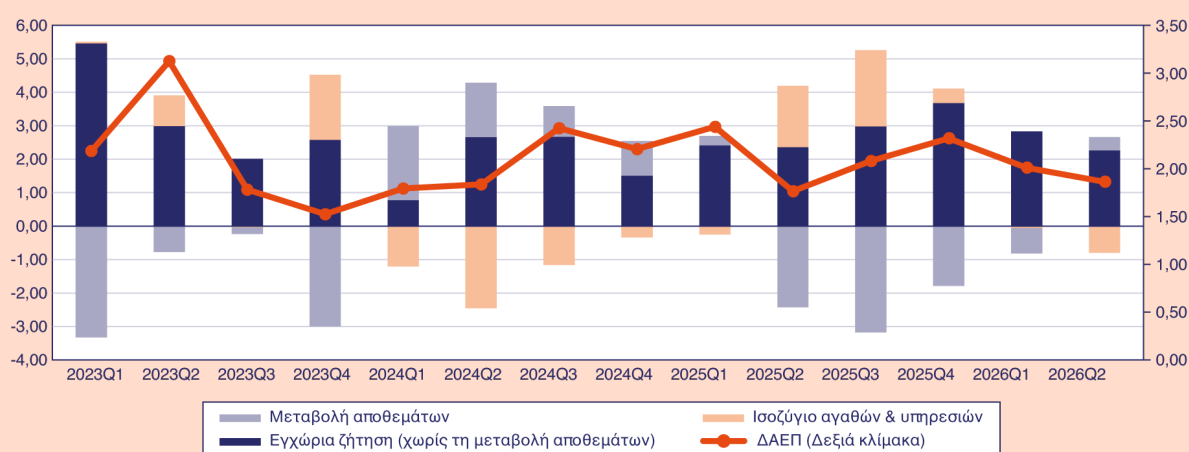
Συνεισφορά των επιμέρους συνιστωσών στην εγχώρια ζήτηση

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Εθνικοί Λογαριασμοί, επεξεργασία στοιχείων από τον συγγραφέα.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1.3.3

Συνεισφορά των επιμέρους συνιστωσών στο ΑΕΠ

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Εθνικοί Λογαριασμοί, επεξεργασία στοιχείων από τον συγγραφέα.

η μεγαλύτερη όλων (2,83 π.μ.) και ακολουθούν, με διαφορά, η αρνητική συνεισφορά της μεταβολής των αποθεμάτων (-0,76 π.μ.) αλλά και του εξωτερικού τομέα (-0,06 π.μ.). Η ταξινόμηση διαφοροποιείται σε έναν βαθμό το δεύτερο τρίμηνο του 2026. Συγκεκριμένα, αν και η συνεισφορά της εγχώριας ζήτησης στη μεταβολή του ΑΕΠ παραμένει η σημαντικότερη, αν και ελαφρώς χαμηλότερη σε σχέση με το πρώτο τρίμηνο (2,27 π.μ.), η μεταβολή των αποθεμάτων αποκτά πλέον θετικό πρόσημο (0,39 π.μ.), ενώ η αυξημένη αρνητική συνεισφορά του εξωτερικού τομέα (-0,76) ενισχύει την αρνητική του επίδραση στη μεταβολή του ΑΕΠ.

Σε όρους του πρώτου εξαμήνου του 2026 παρατηρούμε τα εξής: Η εγχώρια ζήτηση, όπως και στα δύο αναλυθέντα τρίμηνα, παρουσιάζει τη μεγαλύτερη θετική συνεισφορά (2,55 π.μ.) στον ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ, ενώ αρνητική είναι η συνεισφορά τόσο του εξωτερικού τομέα (-0,43 π.μ.), όσο και της μεταβολής στα αποθέματα (-0,18 π.μ.).

Ισοζύγιο αγαθών και υπηρεσιών

Η συνεισφορά του ισοζυγίου των αγαθών και υπηρεσιών του εξωτερικού τομέα (εξαγωγές μείον εισαγωγές), ως συνιστώσα του ΑΕΠ, στον ρυθμό μεταβολής του ΑΕΠ, για το πρώτο τρίμηνο του 2026, διαμορφώθηκε στις -0,06 π.μ., αποτυπώνοντας ένα σχεδόν ισορροπημένο ισοζύγιο συγκριτικά με την αντίστοιχη συνεισφορά -0,25 π.μ. του πρώτου τριμήνου του 2025 (Διάγραμμα 1.3.3). Αναλυτικότερα, είχαμε μεν τη θετική συνεισφορά των συνολικών

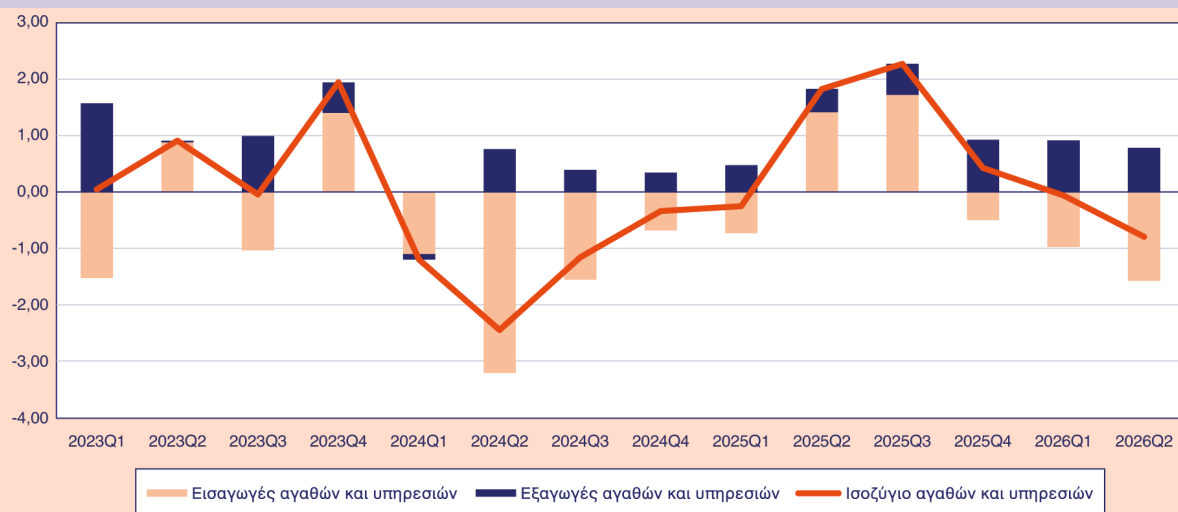
εξαγωγών στον ρυθμό μεταβολής του ΑΕΠ της τάξεως των 0,92 π.μ., αλλά ελαφρώς υψηλότερη αρνητική συνεισφορά των συνολικών εισαγωγών στον ρυθμό μεταβολής του ΑΕΠ της τάξης των -0,98 π.μ. Για το δεύτερο τρίμηνο του 2026, να αναφέρουμε ότι η αρνητική συνεισφορά του ισοζυγίου στον ρυθμό μεταβολής του ΑΕΠ ενισχύθηκε περαιτέρω και διαμορφώθηκε στις -0,80 π.μ. (Διάγραμμα 1.3.3). Αναλυτικότερα, είχαμε μεν τη θετική συνεισφορά των συνολικών εξαγωγών στον ρυθμό μεταβολής του ΑΕΠ στις 0,78 π.μ., αλλά ακόμα σημαντικότερη εδώ ήταν η αρνητική επίπτωση των συνολικών εισαγωγών στον ρυθμό μεταβολής του ΑΕΠ της τάξης των -1,58 π.μ. Μια διαχρονική εικόνα, με τα αντίστοιχα ιστογράμματα των εξαγωγών και των εισαγωγών, παρουσιάζεται αναλυτικά στο Διάγραμμα 1.3.4.

Σε ό,τι αφορά τη συνεισφορά του ισοζυγίου των αγαθών και υπηρεσιών του εξωτερικού τομέα, ως συνιστώσα του ΑΕΠ, για το πρώτο εξάμηνο του 2026, είναι επίσης αρνητική (-0,43 π.μ.).

Στον Πίνακα 1.3.1 παρουσιάζεται όχι μόνο ο ρυθμός μεταβολής ξεχωριστά, για εισαγωγές και εξαγωγές, αλλά και ο διαχωρισμός μεταξύ αγαθών και υπηρεσιών. Οι εξαγωγές υπηρεσιών, οι οποίες αποτελούν και το σχετικά μικρότερο τμήμα των εξαγωγών, παρουσίασαν αύξηση εξαμήνου της τάξης του 0,4%, σε σχέση με το αντίστοιχο εξάμηνο του 2025, ενώ αντίθετα τα αγαθά που αποτελούν το μεγαλύτερο τμήμα των εξαγωγών παρουσίασαν αύξηση της τάξης του 4,9%. Από την άλλη πλευρά, για το ίδιο εξάμηνο, οι εισαγόμενες υπηρεσίες κατέγραψαν αύξηση της τάξης του 5,4% σε σχέση με

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1.3.4

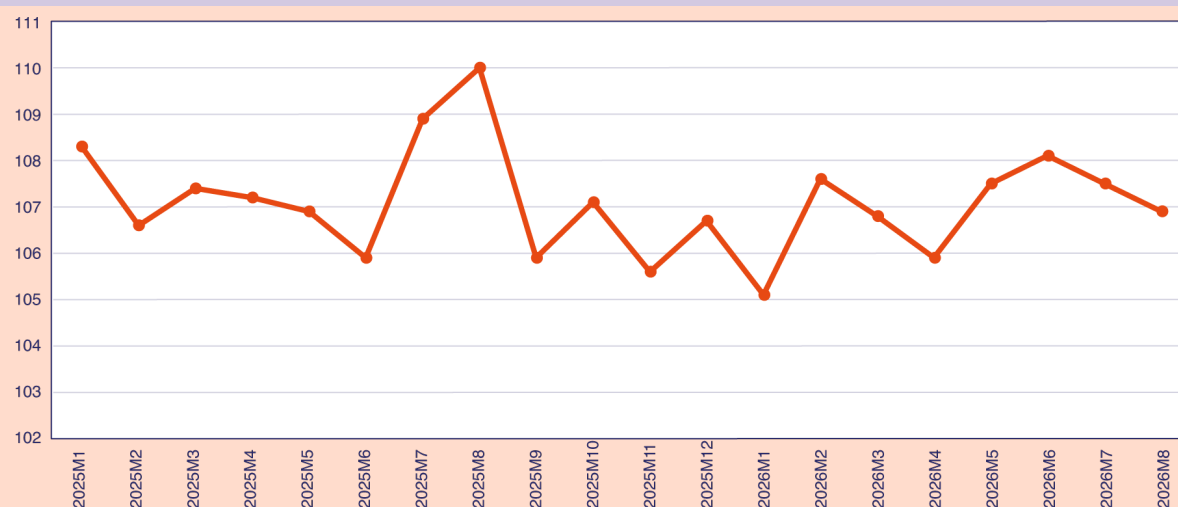
Συνεισφορά των εισαγωγών, εξαγωγών και του ισοζυγίου στο ΑΕΠ

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Εθνικοί Λογαριασμοί, επεξεργασία στοιχείων από τον συγγραφέα.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1.3.5

Δείκτης Οικονομικού Κλίματος στην Ελλάδα (1/2025-8/2026)

Πηγή: Eurostat.

το αντίστοιχο εξάμηνο του 2025, ενώ τα εισαγόμενα αγαθά αύξησε της τάξης του 1,9%. Οι επιμέρους αυτές μεταβολές εξηγούν, σε όρους εξαμήνου, το αρνητικό αποτέλεσμα της συνεισφοράς του εξωτερικού τομέα στον ρυθμό μεταβολής του ΑΕΠ.

Τέλος, η πορεία του Δείκτη Οικονομικού Κλίματος (ΔΟΚ)³, ως μελλοντικού «πληρεξούσιου» της ζήτη-

σης, για την περίοδο 1/2025-8/2026, αντανάκλα τις προσδοκίες νοικοκυριών και επιχειρήσεων (βλέπε Διάγραμμα 1.3.5). Σε σχέση με την προηγούμενη ανάλυσή μας έως τον Απρίλιο του 2026 (βλ. Τεύχος 60 των *Οικονομικών Εξελίξεων*, σελ. 9-19), ο δείκτης συνεχίζει να παρουσιάζει την ίδια περίπου μεταβλητότητα. Συγκεκριμένα, από τις 105,9 μονάδες τον Απρίλιο, φτάνει τις 108,1 τον Ιούνιο

3. Για τον εν λόγω δείκτη βλ. Eurostat στην ηλεκτρονική σελίδα: https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/teibs010/default/table?lang=en&category=shorties.teieuro_bs.

και επιστρέφει στις 106,9 μονάδες τον Αύγουστο του ίδιου έτους. Οι διακυμάνσεις αυτές, σε αυτή την περίοδο αναφοράς, οφείλονται πρωτίστως στο ευμετάβλητο διεθνές οικονομικό και πολιτικό περιβάλλον και, δευτερευόντως, στις εξελίξεις στον εξωτερικό τομέα.

1.3.2. Ιδιωτική κατανάλωση και επενδύσεις

Κωνσταντίνος Λοΐζος

1.3.2.1. Ιδιωτική κατανάλωση

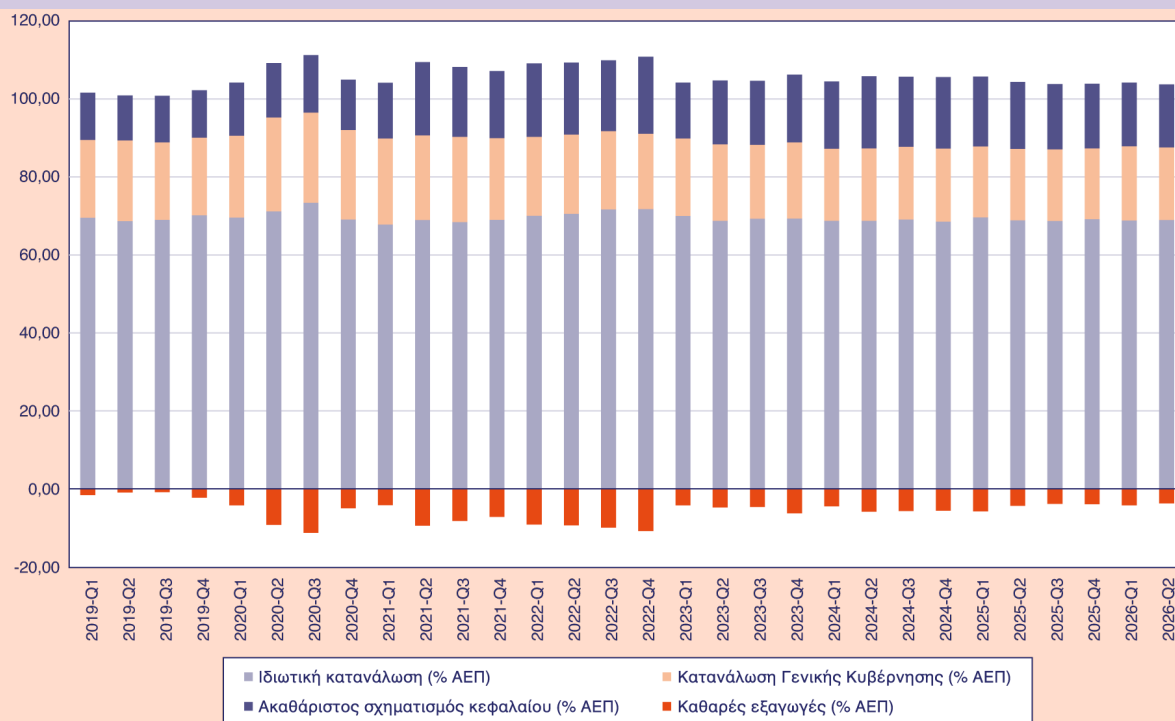
Εξελίξεις στην ιδιωτική κατανάλωση το πρώτο εξάμηνο του 2026

Σύμφωνα με τα τριμηνιαία εποχικά διορθωμένα στοιχεία των *Εθνικών Λογαριασμών*⁴, η ιδιωτική κατανάλωση των νοικοκυριών και των ΜΚΙΕΝ⁵ αυξή-

θηκε από 43.542 εκατ. ευρώ, σε τρέχουσες τιμές, στο τελευταίο τρίμηνο του 2025 σε 43.970 εκατ. ευρώ στο πρώτο τρίμηνο του 2026 και 44.958 εκατ. ευρώ στο δεύτερο τρίμηνο του 2026. Αντίθετα, σε όρους αλυσωτών δεικτών όγκου σε σταθερές τιμές 2020, η ιδιωτική κατανάλωση μειώθηκε από 36.676 εκατ. ευρώ στο τέταρτο τρίμηνο του 2025 σε 36.570 εκατ. ευρώ στο πρώτο τρίμηνο του 2026, ενώ αυξήθηκε πάλι σε 36.907 εκατ. ευρώ στο δεύτερο τρίμηνο του έτους αυτού. Αντιστοίχως, σε όρους ποσοστιαίων μεταβολών⁶ σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο, βάσει των εποχικά διορθωμένων στοιχείων αλυσωτών δεικτών όγκου, η ιδιωτική κατανάλωση μειώθηκε από 0,7% στο τέταρτο τρίμηνο του 2025 σε -0,3% στο πρώτο τρίμηνο του 2026, για να αυξηθεί σε 0,9% στο δεύτερο τρίμηνο του 2026. Όσον αφορά το αντίστοιχο τρίμηνο του προηγούμενου έτους, οι αντίστοιχοι ρυθμοί ήταν ίσοι με 2,3%, 0,2%, και 1,7% (Πίνακας 1.3.1), ακολουθώντας την ίδιας μορφής διακύμανση.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1.3.6

Εξέλιξη της ιδιωτικής κατανάλωσης και των άλλων συνιστωσών ζήτησης ως ποσοστού του ΑΕΠ (προσέγγιση δαπάνης) (εποχικά διορθωμένα στοιχεία σε τρέχουσες τιμές)

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, επεξεργασία στοιχείων από τον συγγραφέα.

4. Τριμηνιαίοι Εθνικοί Λογαριασμοί, Δελτίο τύπου ΕΛΣΤΑΤ, 7 Σεπτεμβρίου 2026.

5. Μη κερδοσκοπικά ιδρύματα που εξυπηρετούν νοικοκυριά.

6. Οι ποσοστιαίες μεταβολές υπολογίζονται με τον τύπο $\frac{X_t - X_{t-1}}{X_{t-1}}$.

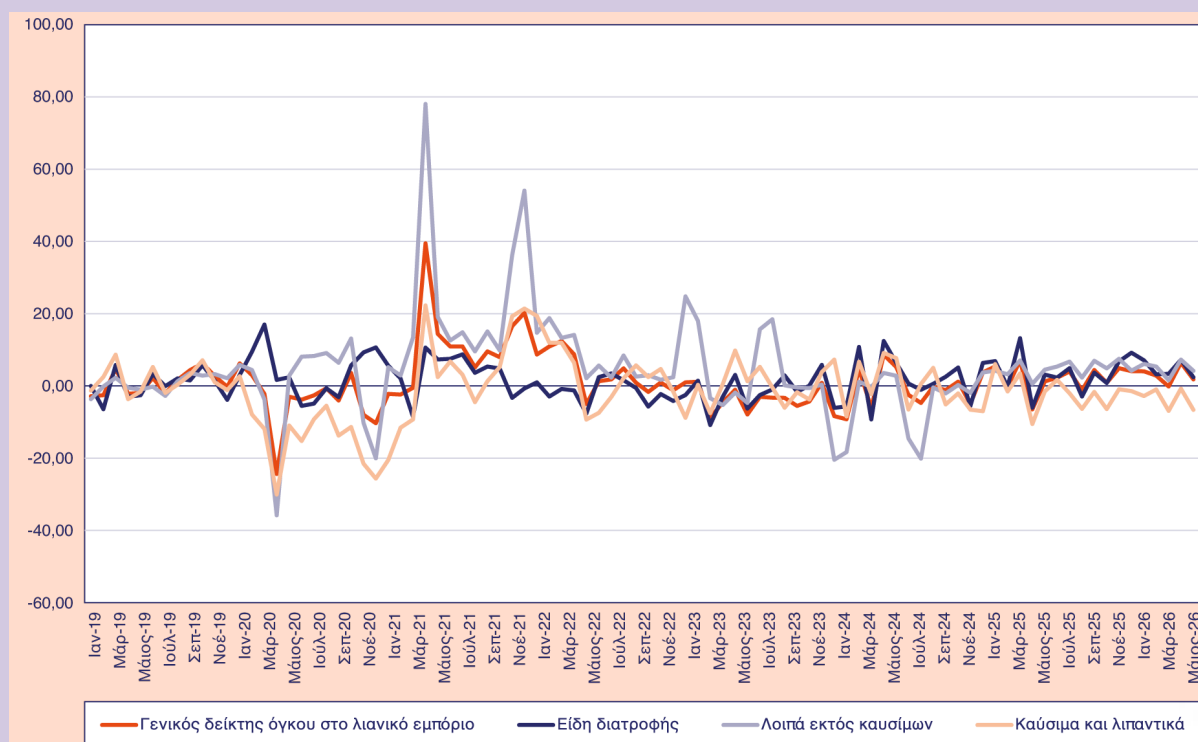
Η ιδιωτική κατανάλωση, ως ποσοστό του ΑΕΠ, ήταν 69,12% κατά μέσο όρο κατά το έτος 2025, αλλά μειώθηκε σε 68,92% κατά μέσο όρο τα δύο πρώτα τρίμηνα του 2026. Αντίθετα, η δημόσια κατανάλωση, ως ποσοστό του ΑΕΠ, αυξήθηκε κατά μέσο όρο από 18,28% το 2025 σε 18,83% το πρώτο εξάμηνο του 2026. Αντίστοιχα, ποσοστιαία μείωση σε σχέση με το ΑΕΠ παρατηρούμε και στον ακαθάριστο σχηματισμό κεφαλαίου (παγίου κεφαλαίου και μεταβολής αποθεμάτων), όπου κατά μέσο όρο το 2025 ήταν το 17,10% του ΑΕΠ, ενώ το πρώτο εξάμηνο του 2026 μειώθηκε σε 16,24% του ΑΕΠ. Ωστόσο, αξιοσημείωτη είναι και η πτώση στο έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου ως ποσοστού του ΑΕΠ κατά μέσο όρο από -4,50% του ΑΕΠ το 2025 σε -3,99% τα δύο πρώτα τρίμηνα του 2026 (Διάγραμμα 1.3.6 πιο πάνω). Επομένως, φαίνεται ότι η μείωση της συμμετοχής της ιδιωτικής κατανάλωσης και των επενδύσεων στο ΑΕΠ συνδέεται με τη μείωση εμπορικού ελλείμματος παρά την αύξηση της συμμετοχής της δημόσιας κατανάλωσης.⁷

Εξελίξεις στο λιανικό εμπόριο το πρώτο εξάμηνο του 2026

Η εξέλιξη του λιανικού εμπορίου σε όρους ποσοστιαίων μεταβολών του γενικού δείκτη όγκου ήταν κατά μέσο όρο θετική τόσο το 2025 (2,17%), όσο και το πρώτο εξάμηνο του 2026 (3,18%), βάσει των μηνιαίων στοιχείων της ΕΛΣΤΑΤ (Διάγραμμα 1.3.7). Στα είδη διατροφής, σε όρους μέσης ποσοστιαίας μεταβολής, διαπιστώνουμε αύξηση από 3,25% το 2025 σε 5,42% το πρώτο εξάμηνο του 2026. Παρόμοια αλλά μικρότερης έντασης τάση παρατηρούμε στα άλλα είδη εκτός καυσίμων, με θετική μεταβολή 4,76% το 2025 και 4,79% το πρώτο εξάμηνο του 2026. Αντίθετα, στα καύσιμα και λιπαντικά η αρνητική μεταβολή -2,22% το 2025 αυξήθηκε σε -3,23% το εξάμηνο Ιανουαρίου-Ιουνίου του 2026. Συμπερασματικά, παραμένει η διαπίστωση που είχε γίνει και στο προηγούμενο τεύχος των *Οικονομικών Εξελίξεων* για θετικές εξελίξεις στον γενικό δείκτη λιανικού εμπορίου και τις συνιστώσες του πλην των καυσίμων και λιπαντικών.

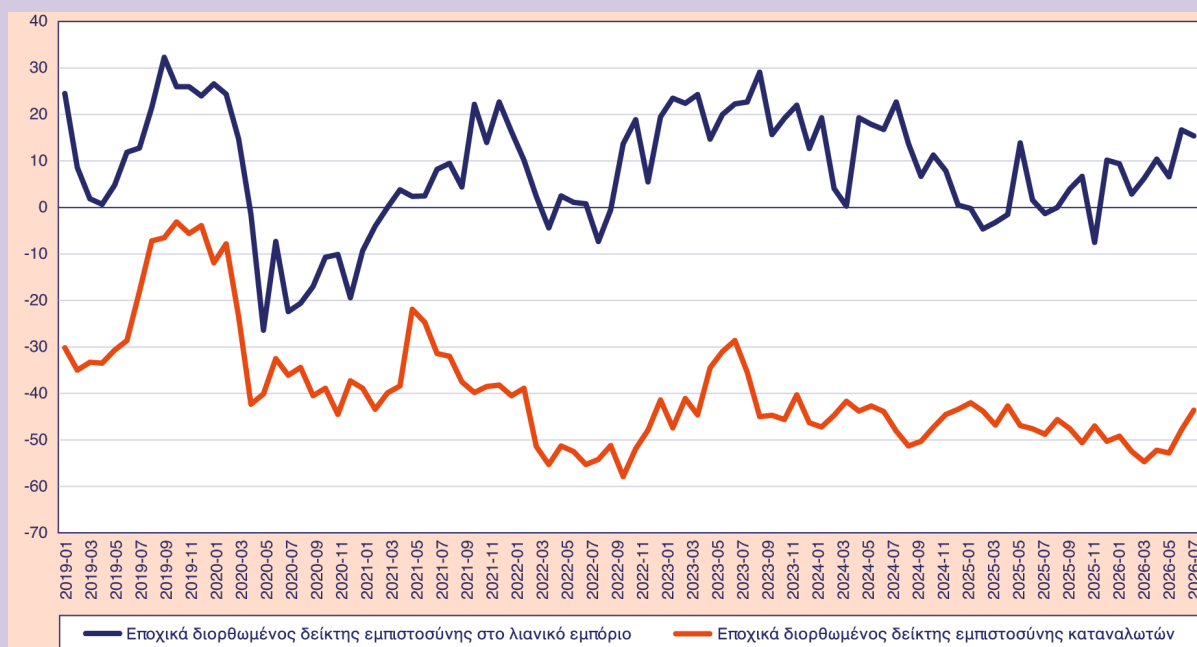
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1.3.7

Ποσοστιαίες μεταβολές γενικού δείκτη όγκου και δεικτών στις κύριες κατηγορίες καταστημάτων στο λιανικό εμπόριο

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, επεξεργασία στοιχείων από τον συγγραφέα.

7. Σύμφωνα με την «προσέγγιση της απορρόφησης» (absorption approach) το εμπορικό ισοζύγιο ισούται με τη διαφορά μεταξύ του εγχώριου προϊόντος και της εγχώριας απορρόφησης ή $X - M = Y - A$ όπου $A = C + I + G$. Αρνητικό εμπορικό ισοζύγιο συνεπάγεται απορρόφηση (δηλαδή εγχώρια δαπάνη) υψηλότερη του εγχώριου προϊόντος.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1.3.8**Δείκτης εμπιστοσύνης καταναλωτών και δείκτης εμπιστοσύνης στο λιανικό εμπόριο**

Πηγή: Eurostat, επεξεργασία στοιχείων από τον συγγραφέα.

Η εξέλιξη των προσδοκιών στο λιανικό εμπόριο το πρώτο οκτάμηνο του 2026

Σε συνέχεια των παραπάνω θετικών εξελίξεων, από τους δημοσιευμένους από την Eurostat δείκτες εμπιστοσύνης (Διάγραμμα 1.3.8), προκύπτει ότι η αβεβαιότητα των προσδοκιών στο λιανικό εμπόριο μειώνεται σημαντικά. Παρά την απόκλιση μεταξύ του δείκτη εμπιστοσύνης στο λιανικό εμπόριο και του δείκτη εμπιστοσύνης καταναλωτή, έχουμε σαφή τάση βελτίωσης στον πρώτο και σχετική στασιμότητα στον δεύτερο. Σε όρους μέσων τιμών, έχουμε μικρή πτώση στον δείκτη εμπιστοσύνης καταναλωτή και μεγάλη άνοδο στον δείκτη εμπιστοσύνης στο λιανικό εμπόριο. Ο δείκτης εμπιστοσύνης καταναλωτή μειώθηκε κατά μέσο όρο από -46,07 το 2025 σε -50,39 το πρώτο οκτάμηνο του 2026. Αντίθετα, ο δείκτης εμπιστοσύνης στο λιανικό εμπόριο ήταν κατά μέσο όρο 0,70 το 2025, αλλά σαφώς υψηλότερος και ίσος με 9,74 το πρώτο οκτάμηνο του 2026.

1.3.2.2. Επενδύσεις

Οι ακαθάριστες επενδύσεις το πρώτο εξάμηνο του 2026

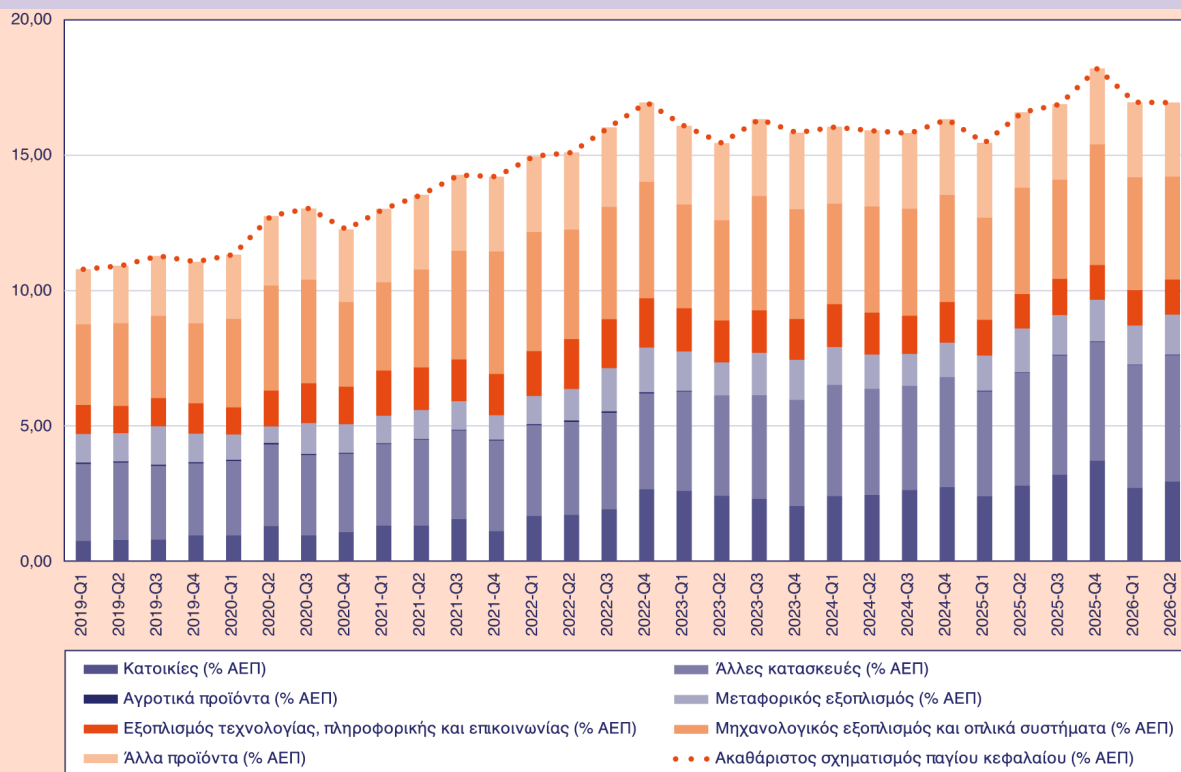
Ο ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου μειώθηκε από 11.465 εκατ. στο τελευταίο τρίμηνο του

2025 σε 10.832 εκατ. ευρώ στο πρώτο τρίμηνο του 2026, σε τρέχουσες τιμές, ενώ αυξήθηκε σε 11.047 εκατ. ευρώ στο δεύτερο τρίμηνο του ίδιου έτους. Ομοίως, σε όρους αλυσωτών δεικτών όγκου, σε σταθερές τιμές 2020, ο ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου μειώθηκε από 9.710 εκατ. ευρώ στο τέταρτο τρίμηνο του 2025 σε 9.469 εκατ. ευρώ στο πρώτο τρίμηνο του 2026, για να αυξηθεί σε 9.679 εκατ. ευρώ στο δεύτερο τρίμηνο του έτους. Η ίδια τάση παρατηρείται σε όρους ρυθμών μεταβολής ως προς το προηγούμενο τρίμηνο, με ρυθμούς μεταβολής των ακαθάριστων επενδύσεων 3,4% στο τελευταίο τρίμηνο του 2025, -2,5% στο πρώτο τρίμηνο του 2026 και 2,2% στο δεύτερο τρίμηνο του ίδιου έτους. Αντίθετα, οι ρυθμοί μεταβολής σε σχέση με το αντίστοιχο τρίμηνο του προηγούμενου έτους παρουσίασαν μία συνεχή καθοδική τάση, με τιμές 13,0% στο τέταρτο τρίμηνο του 2025, 12,1% στο πρώτο τρίμηνο του 2026 και 6,1% στο δεύτερο τρίμηνο του έτους, σύμφωνα με τα εποχικά διορθωμένα στοιχεία αλυσωτών δεικτών όγκου (Πίνακας 1.3.1).

Σε τρέχουσες τιμές ως ποσοστό του ΑΕΠ (Διάγραμμα 1.3.9) ο μέσος ρυθμός μεταβολής του ακαθάριστου σχηματισμού παγίου κεφαλαίου, σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο, ήταν θετικός και ίσος με 2,91% το 2025, αλλά αρνητικός και ίσος με -3,48%

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1.3.9

Εξέλιξη των επενδύσεων και της σύνθεσής τους ως ποσοστού του ΑΕΠ
(εποχικά διορθωμένα στοιχεία σε τρέχουσες τιμές)

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, επεξεργασία στοιχείων από τον συγγραφέα.

το πρώτο εξάμηνο του 2026. Στον μηχανολογικό και μεταφορικό εξοπλισμό ως ποσοστό του ΑΕΠ, η θετική μέση ετήσια ποσοστιαία μεταβολή 2,26% για το 2025 γίνεται αρνητική και ίση με -5,01% το πρώτο εξάμηνο του 2026. Αντίστοιχα στις κατασκευές (κατοικίες και άλλες κατασκευές), ως ποσοστό του ΑΕΠ, ο θετικός μέσος ρυθμός μεταβολής 4,73% το 2025 γίνεται -2,70% το πρώτο εξάμηνο του 2026. Τα παραπάνω επιβεβαιώνουν τη μείωση της συμμετοχής των ακαθάριστων επενδύσεων στο ΑΕΠ μέσα στο 2026 που διαπιστώσαμε και παραπάνω.

Η εξέλιξη του μεριδίου των κατασκευών στις ακαθάριστες επενδύσεις έναντι του μηχανολογικού και μεταφορικού εξοπλισμού

Από το Διάγραμμα 1.3.10 προκύπτει ότι το μερίδιο των κατασκευών στο σύνολο του ακαθάριστου σχηματισμού παγίου κεφαλαίου αυξήθηκε κατά μέσο όρο από 43,02% το 2025 σε 43,87% το πρώτο εξάμηνο του 2026. Ο μηχανολογικός και μεταφορικός εξοπλισμός παρουσιάζει την αντίθετη τάση, με μείωση

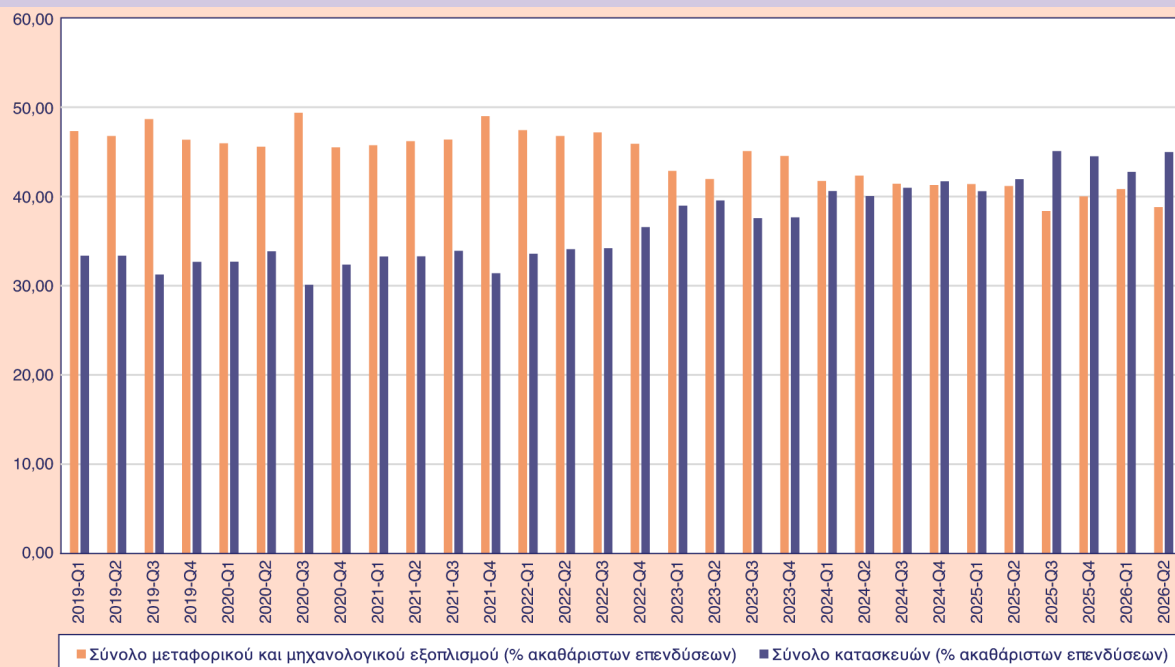
του σχετικού μεριδίου από 40,23% κατά μέσο όρο το 2025 σε 39,81% του ακαθάριστου σχηματισμού παγίου κεφαλαίου το πρώτο εξάμηνο του 2026. Τα παραπάνω επιβεβαιώνουν τη διατήρηση του προβαδίσματος των κατασκευών έναντι του μηχανολογικού και μεταφορικού εξοπλισμού, που διατηρείται σε όλα σχεδόν τα τρίμηνα ήδη από το τελευταίο τρίμηνο του 2024, όπως φαίνεται στο σχετικό διάγραμμα.

Εξέλιξη των προσδοκιών στον τομέα των κατασκευών

Σύμφωνα με το Διάγραμμα 1.3.11 οι επιχειρηματικές προσδοκίες στον τομέα των κατασκευών συνεχίζουν την ανοδική τους τάση, με μικρές διακυμάνσεις. Ο δείκτης παρουσιάζει συνεχή βελτίωση, καθώς η μέση τιμή 7,00, για το έτος 2024, αυξάνεται σε 15,56, για το 2025, και σε 27,78, για το πρώτο οκτάμηνο του 2026. Άρα φαίνεται ότι διατηρείται η αισιοδοξία των προσδοκιών στον τομέα των κατασκευών.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1.3.10

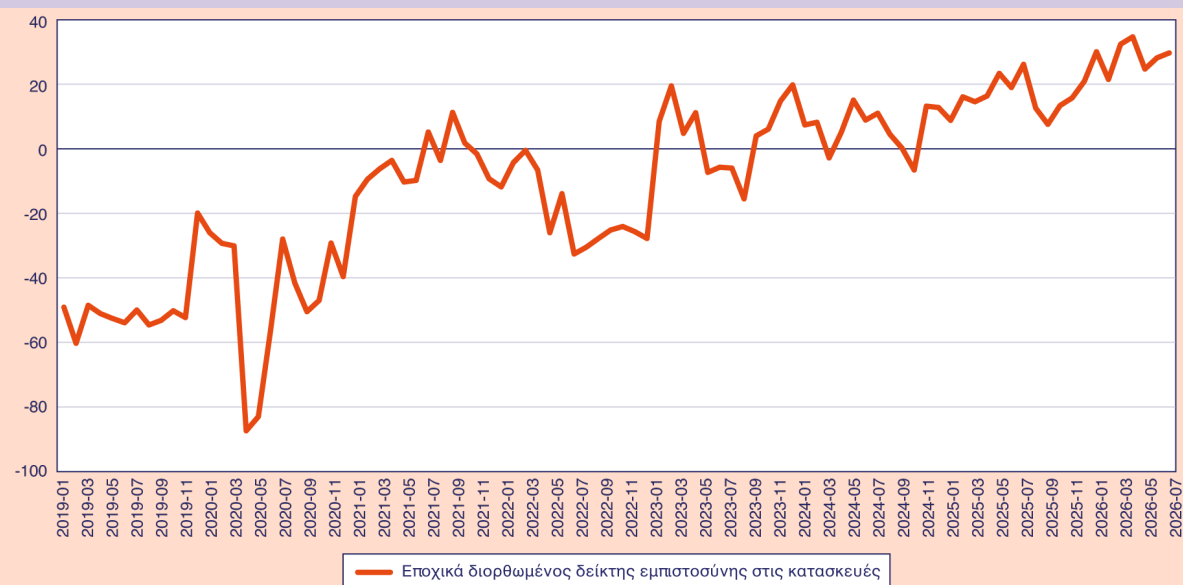
Μηχανολογικός και μεταφορικός εξοπλισμός και κατασκευές ως ποσοστό του ακαθάριστου σχηματισμού παγίου κεφαλαίου

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, επεξεργασία στοιχείων από τον συγγραφέα.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1.3.11

Δείκτης εμπιστοσύνης στις κατασκευές

Πηγή: Eurostat, επεξεργασία στοιχείων από τον συγγραφέα.

1.3.3. Συμπεράσματα

Συνολικά, η ελληνική οικονομία διατήρησε μεν τη θετική δυναμική της κατά το πρώτο εξάμηνο του 2026, αλλά με μια μικρή υποχώρηση της οικονομικής μεγέθυνσης. Συγκεκριμένα, κατά το πρώτο εξάμηνο του 2026, σε σχέση με το αντίστοιχο εξάμηνο του 2025, η μεγέθυνση υποχώρησε από 2,1% σε 1,9%. Η ανάπτυξη αυτή στηρίχθηκε κυρίως στην εγχώρια ζήτηση, με σημαντικότερη κινητήρια δύναμη αυτής τον ακαθάριστο σχηματισμό παγίου κεφαλαίου, ο οποίος παρουσίασε τη μεγαλύτερη αύξηση από τα επιμέρους μεγέθη της εγχώριας ζήτησης. Αναφορικά με τις λοιπές συνιστώσες της εγχώριας ζήτησης, θετικούς, αν και σημαντικά χαμηλότερους, ρυθμούς μεταβολής κατέγραψαν τόσο η δημόσια όσο και η ιδιωτική κατανάλωση. Αντίθετα, το ισοζύγιο αγαθών και υπηρεσιών άσκησε αρνητική επίδραση στην οικονομική μεγέθυνση, καθώς η αύξηση των εισαγωγών υπερέβη τη δυναμική των εξαγωγών. Τέλος, ο ΔΟΚ συνεχίζει να κινείται με μια σχετικά σταθερή μεταβλητότητα, γεγονός που αντανakλά τόσο τις διεθνείς γεωπολιτικές αβεβαιότητες όσο και τις εξελίξεις στον εξωτερικό τομέα.

Σε ό,τι αφορά το δεύτερο μέρος της ανάλυσης, σε όρους τριμήνων, διαπιστώνεται η ύπαρξη διακυμάνσεων στην καταναλωτική και επενδυτική δαπάνη αλλά και θετικές εξελίξεις στο λιανικό εμπόριο

εκτός της συνιστώσας των καυσίμων για το πρώτο εξάμηνο του 2026. Παράλληλα, διακρίνονται μάλλον θετικές εξελίξεις στις προσδοκίες τόσο στο λιανικό εμπόριο, όσο και στις κατασκευές, ενώ ταυτόχρονα μια σχετική μεταβλητότητα εξακολουθεί να χαρακτηρίζει τον ΔΟΚ, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω. Επίσης, η μείωση του μεριδίου των ακαθάριστων επενδύσεων στο ΑΕΠ και, επιπλέον, το γεγονός ότι στη σύνθεση των ακαθάριστων επενδύσεων συνεχίζουν να επικρατούν οι κατασκευές σε βάρος του μηχανολογικού και μεταφορικού εξοπλισμού αποτελεί μια επιπλέον πηγή προβληματισμού. Αντίστροφα με το συμπέρασμά μας στο προηγούμενο τεύχος των *Οικονομικών Εξελίξεων*, η πιθανή ένδειξη μείωσης της αβεβαιότητας στο λιανικό εμπόριο μπορεί να μειώσει την ευαισθησία της οικονομίας σε μελλοντικές διαταραχές, στον βαθμό που αυτή θα συνεχίσει να στηρίζεται σημαντικά στην κατανάλωση. Κατ'επέκταση, η καταναλωτική δαπάνη μπορεί να συνεχίσει να κρατά τον σταθεροποιητικό ρόλο της ζήτησης. Αλλά θα επαναλάβουμε την παρατήρησή μας, που διατυπώθηκε και στο προηγούμενο τεύχος των *Οικονομικών Εξελίξεων*, ότι η εξάρτηση της πορείας της οικονομίας σε επενδυτικό επίπεδο από την αγορά ακινήτων και η πιθανή ευπάθεια της τελευταίας σε κρίσεις μετριάξει το σταθεροποιητικό αποτέλεσμα που περιγράψαμε παραπάνω.